

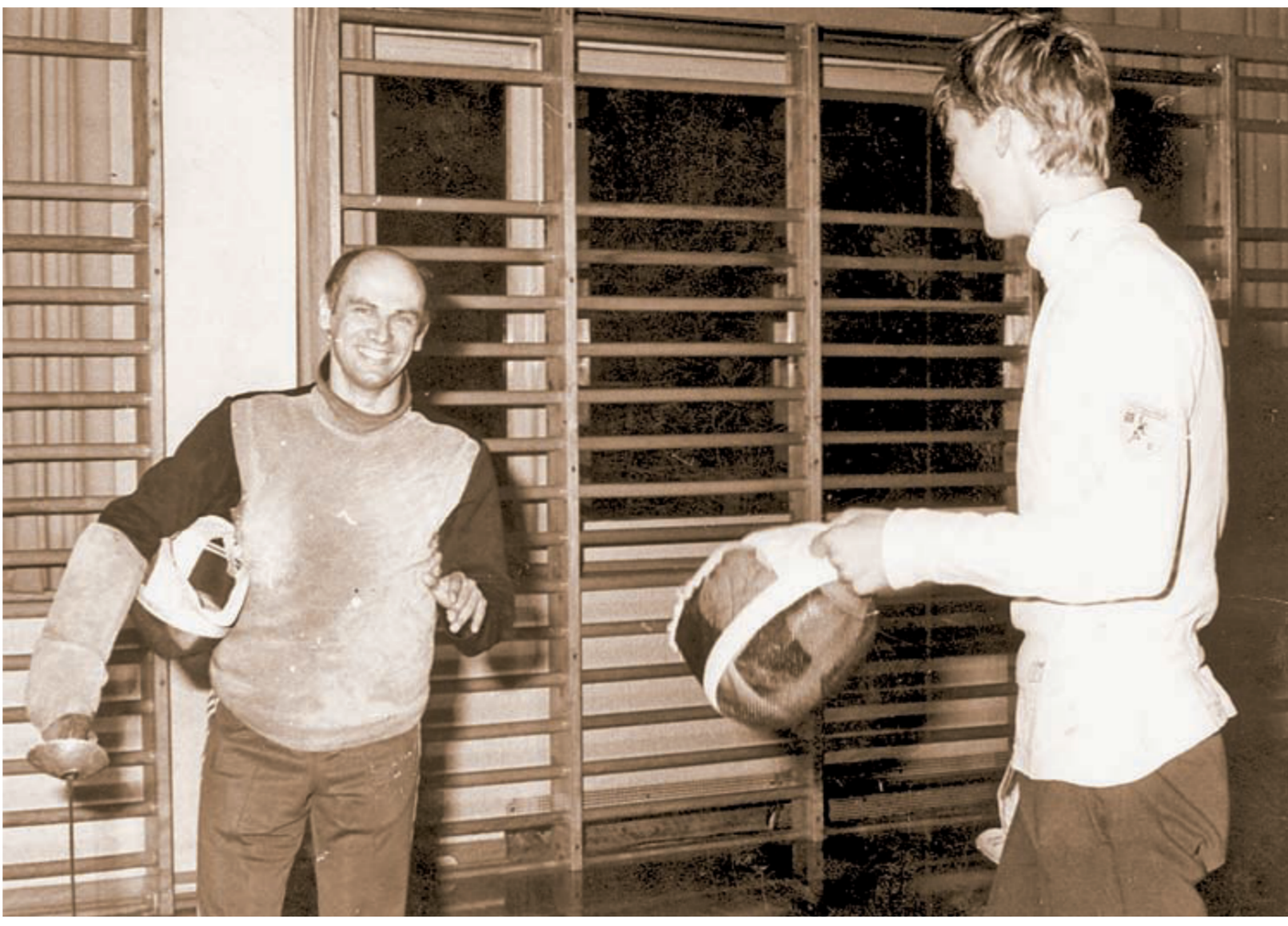
KOMATITS JÓZSEF

A vívás egyike azoknak a sportágaknak, amelyeket nehéz eredményesen űzni vidéken. Komatits József volt a montreali olimpiára utazó 18 fős vívóválogatott egyetlen vidéki tagja. Talán, ha nem olyan konok lokálpatrióta, hanem elfogadja valamelyik fővárosi klub hívását, akkor még nagyobb ívű pályát futtatott volna be.

Komatits József 1950. november 6-án, Szombathelyen született. Gyermekkorában legszívesebben futballozott és csak édesanyjának köszönheti, aki jól ismerte id. Gasztonyi Jánost, hogy egyáltalán tört vett a kezébe. Édesanyja motiválta a vívás irányába. Gasztonyi mester egy hónap után közölte édesanyjával, hogy „*érdemes a gyerekkel foglalkozni, meg lehet venni számára a szerelést*”. Törvívó eredményei már egészen fiatalon árulkodtak tehetségéről, azt jósolták, nem marad sokáig a Haladásnál. 1963-ban megnyerte az úttörő országos bajnokságot, majd öt év múlva már az ifjúsági országos bajnokságon is az ő nyakába akasztották az aranyérmeket. 1969-ben a Nagy Lajos Gimnáziumban sikeres érettségi vizsgát tett. 1970-ben nyert először felnőtt vidék bajnokságot. Ugyanebben az évben az IBV-n (Ifjúsági Barátság Verseny) egyéniben arany-, csapatban ezüstérmeket szerzett. A minszki ifjúsági világbajnokságon a döntőbe jutásért a szovjet Trosin ellen elbukott, pedig az IBV-n még könnyedén verte.

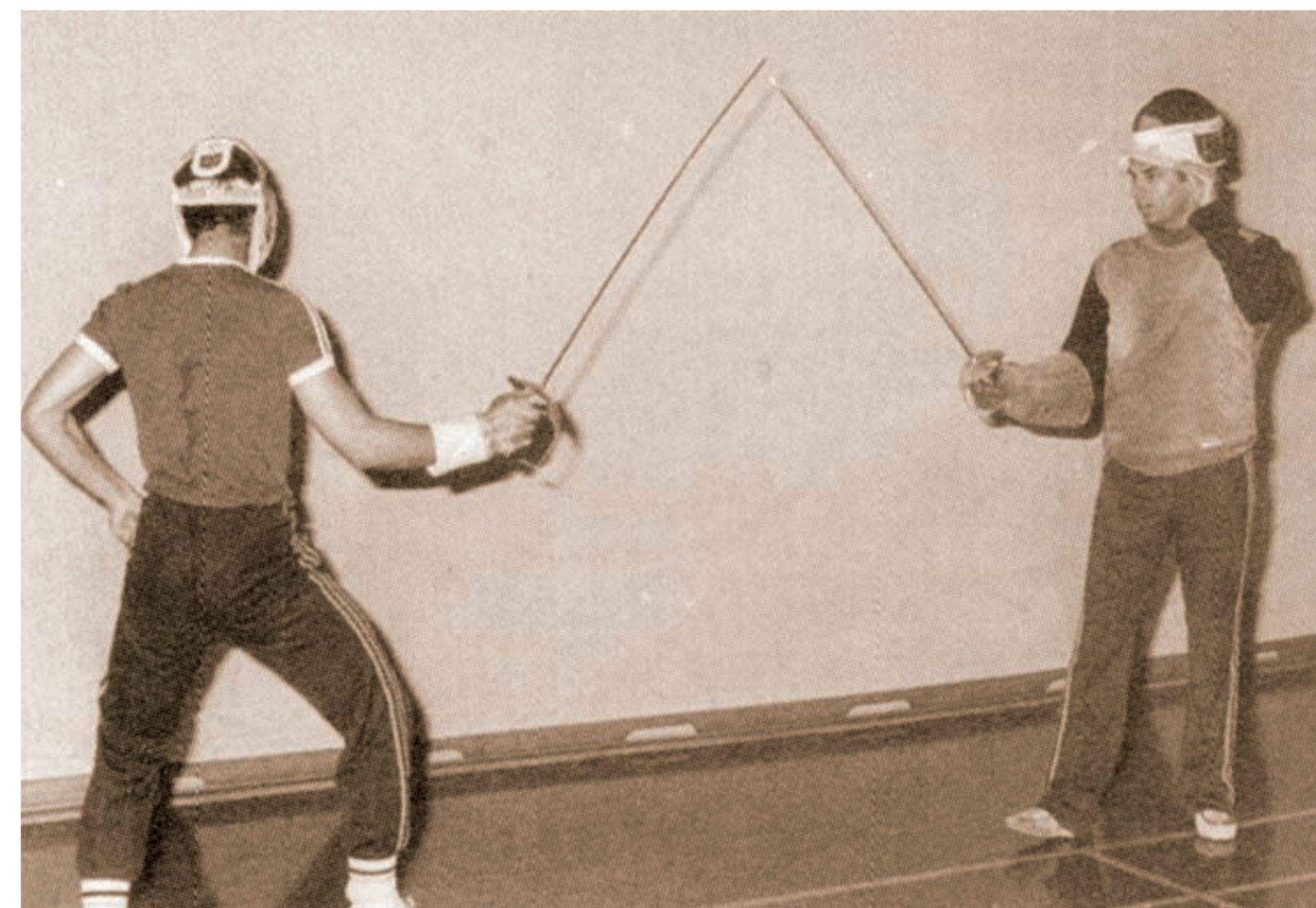
A katonaság törést okozott sportpályafutásában. 1971 és 1973 között a Bp. Honvéd színeiben versenyzett, de komolyabb eredményt nem sikerült elérnie. A sportszázadnál teljesített szolgálatot, olyan ismert és kiváló sportemberekkel, mint pl. Badari Tibor, Kocsis Ferenc, Mucha József, Vépi Péter.

Leszerelése után, 1973 márciusában visszatért Szombathelyre, ebben az évben ötödik lett az országos bajnokságon. Egy évvel később pedig már a dobogóra is felállhatott, s bekerült a bővebb válogatott keretbe. Jóska 1975-ben is megőrizte helyét az élcsoporthoz, vidék bajnok lett, immáron negyedszer. A montreali olimpia évében még a korábbiaknál is nagyobb lendülettel látott munkához, csak a nagy célt, az olimpiát látta maga előtt. Az összes hazai versenyen döntőbe jutott, az országos bajnokságon ezüstérmeket szerzett. Jól szerepelt a nemzetközi viadalokon is, azokon is a legtöbb pontot gyűjtötte. A világranglistán a 13. helyre lé-

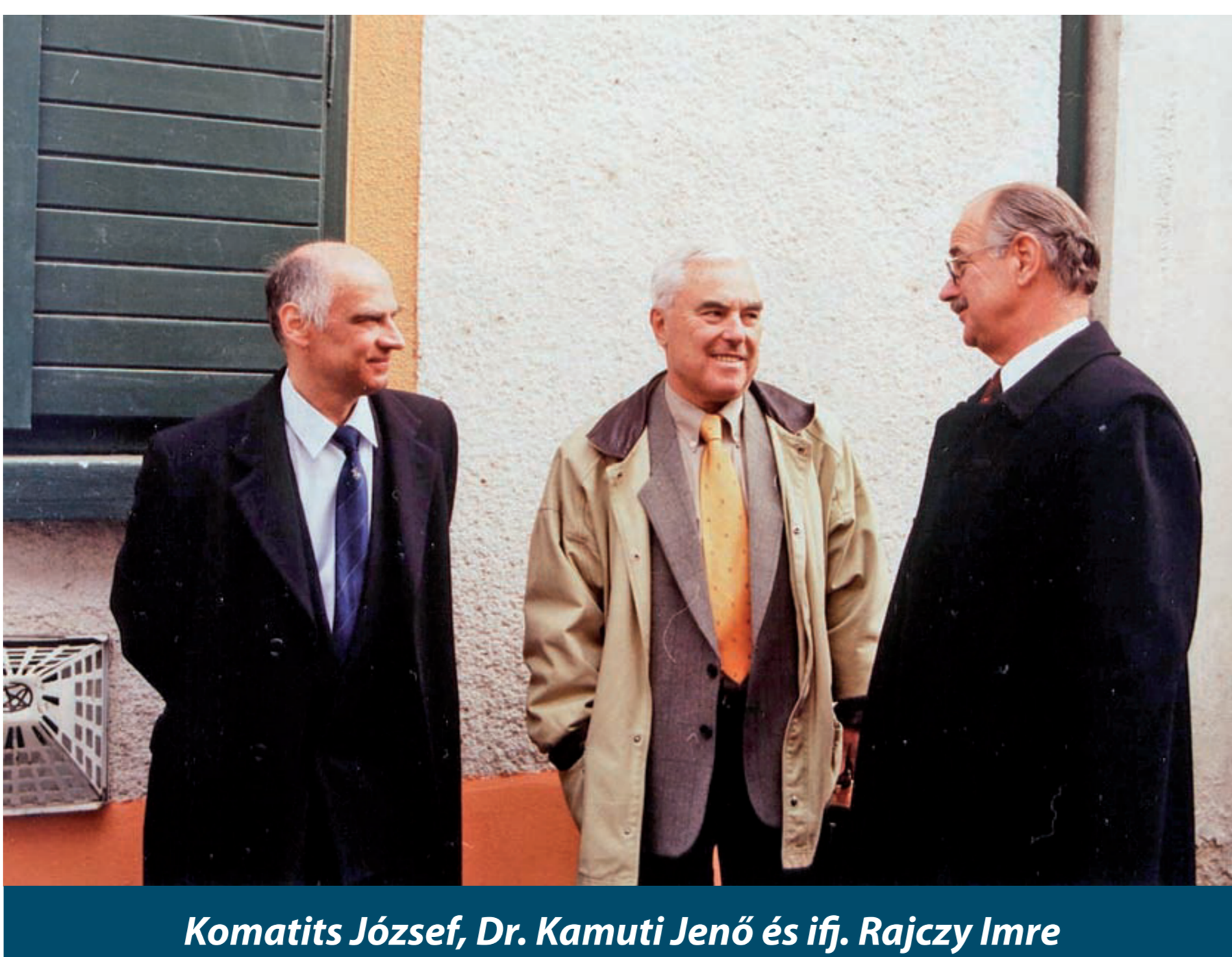
pert előre. A szövetség kvalifikációs pontversenyét toronymagasán megnyerte, joggal reménykedett, hogy tagja lesz az olimpiára utazó törccapatnak. A pontverseny végeredménye ez volt: 1. Komatits 112 pont, 2. ifj. Somodi 101 pont, 3. Kovács I. 73 pont, ... 6. dr. Kamuti 48 pont. Azonban Bay Béla szövetségi kapitány úgy döntött, hogy a szombathelyi fiút csak tartalékként, negyedikként veszi számításba. A kerethirdetést nagy felzúdulás kísérte Vas megyében, Gonda György megyei tanácselnök kezdeményezésére levélben kértek magyarázatot az OTSH-tól a furcsa döntésre. Lett is eredménye a levélnek, a sporthivatal vezetője utasította a kapitányt, hogy a törccapatnak a ranglistavezető Komatits nevével kell kezdődnie, a másik két helyre pedig azt tesz be Bay Béla, akit akar. Így alakult ki a Komatits, Somodi, dr. Kamuti trió. Bay Béla „*úri módon*” viseltetett Jóska iránt, egyáltalán nem érezte vele, hogy csak felsőbb utasításra hívta be a csapatba.

Montrealban a 60 versenyzőt számláló egyéni törverseny első körében kiesett dr. Kamuti Jenő, a másodikban pedig Somodi Lajos is. Komatits Jóska így emlékezett az olimpia eseményeire: „*Egyedüli magyarként bejutottam a 16 közé, ott azonban kikaptam a mumusomtól, a szovjet Gyenyiszovtól, majd hiába nyertem két meccset, megint egy szovjet állta utam, nevezetesen Romanykov, aki végül ezüstérmes lett Montrealban, később pedig ötszörös világbajnok. Kiestem, Bay Béla pedig azzal vigasztalt, hogy „fiam, erőn felül teljesítéssel”. Nagy lehetőséget szalasztottam el, mivel ha Gyenyiszovot legyőzöm, akkor a döntőbe jutásért az ausztrál Benkő ellen vívtam volna, akivel korábban együtt készültünk, és én mindig fölényesen legyőztem. A csapatversenyben balszerencsénkre a Szovjetunió ellen kellett vívnunk a négy közé jutásért. Kikaptunk és végül a 7. helyen fejeztük be a küzdelmet.*”

Az olimpiát követő évben Buenos Airesben rendezték a világbajnokságot, ahol a törccapatunk az ötödik helyen végzett. 1978-ban a hamburgi VB-n a hatodik hely jutott a törözőknek, ami viszont nagy dicsőségnek számított, mivel vívóink leszereltek ezen a világvizsgán. A VB után szakmai nézeteltérése támadt edzőjével, Szócs Bertalannal, kimaradt a válogatott keretből is. Három évig vegetált, már-már a visszavonulás gondolatával foglalkozott. Ez időben ő volt a Haladásnál a vezető edző is, 1980-ban szerzett a TF-en vívó szakedzői oklevelet.

Jóska szerencséjére 1981-ben Szlovenczky Lajos lett a férfi tör szakágvezető, aki közölte vele: „*ha az első ötben végzel, kiviszlek a római világbajnokságra*”. Ez a kijelentés nagy lelki pluszt jelentett számára, visszatért a hite, az önbizalma. Csendesesen készült az idényre és jöttek az eredmények is. Minden külföldi A-kategóriás versenyen a 32-es táblára került, két válogatón és a magyar bajnokságon az első helyért vívott, sőt visszafoglalta első helyét a ranglistán is. A római VB-n ismét az ötödik hely jutott a törccapatnak. A második körben Orosz Gyula lesérült, így négyen vívták végig a világbajnokságot. Szép teljesítmény volt! Összel Mödlingben rendezték meg az Európa-bajnokságot, ahol Komatits és Papp képviselték a magyar színeket az egyéni törversenyben. Jóskának ismét nagy lehetősége volt a döntőbe jutásra. Az olasz világbajnok, Borella ellen 7:3-ra vezetett, de az ellenfélnek adott két kétes találat teljesen megzavarta, veszített 10:7-re. Remek vívásával azonban nagy sikert aratott, így amikor 1983 végén a Mödling edzőt keresett, először rá gondoltak.

Komatits József, Dr. Kamuti Jenő és ifj. Rajczy Imre

1983. december 15-én leszerződött az osztrák csapathoz, egyben befejezte pályafutását. 1990-ig heti három alkalommal járt ki Mödlingbe edzősködni, ő irányította a legnagyobb osztrák vívóegyesület szakmai munkáját. Legnagyobb edzői sikereként könyvelhetjük el, hogy tanítványa, Michael Ludwig Európa-bajnokságot nyert. 1990-ben váltott, a jobb kereseti lehetőség kedvéért egy fitness centerben, a Wösendorf City Club-ban vállalt általános edzői feladatokat. Tíz évig végezte ezt a munkát. Később Bécsújhelyen edzősködött, közben itthon segítette felesége vállalkozásait. Jóska makacs, kitartó, vert helyzetekből is talpra álló sportoló hírében állt, vállalkozóként ezekre az érényekre is nagy szüksége volt.

Tudtuk róla, hogy évek óta kisebb betegséggel küszködik, ezért sem vállalt nyilvános szerepléseket, de 2007 tavaszán kiderült, hogy betegsége súlyos. Bár mindvégig – családjával egyetemben – bizott gyógyulásában, azonban ezt a „csörtét” nem nyerhette meg. Ezúttal nem Romanykov vagy Gyenyiszov ellen vívta a nagy csatát, ott lett volna esélye, de most a gyilkos kór őt is legyőzte.

Komatits József számára nagyon fontos volt a család, a mindenben megértő feleség, aki sok nehézségen átvéseltette. Feleségével, Zsuzsával és Gertrúd lányával harmóniában, csendesesen éltek. A sors kegyetlensége, hogy néhány hónappal első unokája születése előtt, 2007. június 12-én elhunyt.